HERÄÄ SUOMI

SUOMEN KANSAN JÄRJESTÖN PÄÄ-ÄÄNENKANNATTAJA

Torstaina maaliskuun 29. pnä — PÄÄTOIMITTAJA ARVI KALSTA — 2:nen vuosikerta ▪ 1934 No 13

Sokeankin kanan nokkaan jyvä sattuu.

Sos demokraattikin erehtyy asioita puhumaan.

Ruotsin sos.-dem. hallituksen asiantuntijaa prof. Myrdal'ia on haastateltu. Hänen sanotaan olevan sos.-demokraattien luottamusta erikoisesti nauttima henkilö.

Ruotsissa ei olisi työpalkat laskeneet muuta kuin 5 %, nimittäin siellä missä töitä vielä on. Se on muka kokonaan Ruotsin ammattiyhdistysten ansio.

Kuinkas täällä on?

Sopii siinä suomalaisen työmiehen aprikoida, mitkä ovat Suomen ammattiyhdistysten ansiot. Kuten tiedätte ovat palkat meillä laskeneet jopa 200—300 % ja enempikin. Jos Ruotsissa on ammattiyhdistysten ansio palkkojen pieni lasku, niin voi aivan täydellä syyllä sanoa, että meillä on ammattiyhdistysten ansio palkkojen suuri lasku. Siinä on paljonkin perää. Suomen ammattiyhdistykset eivät ole pystyneet, eivätkä pysty työväenluokkaamme turvaamaan, sillä sen johto on nykyisen yhteiskunnan heikkouksien kannattaja, eikä suinkaan taistele noita heikkouksia vastaan.

Yhteistä näyttää Ruotsin ja Suomen ammattiyhdistyksillä olevan, että eivät ole pystyneet työttömyyttä poistamaan, eivätkä sen lisääntymistä estämään. Ruotsissa on muka paljon työttömyyttä ja ennustaa puhuteltu sen lisääntyvän. Työttömyys näkyy myöskin molemmilla perustuvan samaan. Ensiksi maailmanpulaan, toiseksi tuotannon järkiperäistyttäminen. Sopii sitten työmiesten odottaa, milloinka nuo pulien syyt, aiheuttajat itsestään lakkaavat, sillä lääkettä niille ei sos.-dem. johto näytä tuntevan. Tuotannon järkiperäistyttämiselle ei kuulema yritetäkään mitään tehdä. Siis kun jollakin teollisuudenalalla saadaan nopeampia koneita ja tuotantoa lisää järkiperäistytetään, niin saapi taas kävellä osa työmiehiä maantielle. Yksi lääke kuulema Ruotsissa on työttömyyden vastustamiseksi, nimittäin: *»Yleiset työt muodostavat tehokkaimman keinon.»* Tunteekohan sos.-demokraatti tulevaisuutensa tämän *»sos.-dem. hallituksen asiantuntijan»* lausunnon mukaan lohdulliselta. Jos olet ammattimies jollakin alalla, niin tulevaisuudessa voit vielä paeta nälkäkuolemaa siirtymällä »yleisiin töihin». Nälkää sillä et kylläkään voi välttää. Veronmaksajille tuo jatkuvasti lisääntyvien yleisten töiden yhteiskunta ei liioin näytä erittäin lohdulliselta, mutta sillekin löytyy lopulta pelastus — *»yleisillä työmailla».* Niin tietää ennustella tuo sos.-dem. hallituksen asiantuntija. Sillä heidän oppinsa mukaan voi työmies saada pelastusta vasta kun nykyinen yhteiskunta on täysin romahtanut ja sortunut. Jos siis tahdot olla rehellinen sos.-demokraatti, niin kärsi vaan ja odota. Tuo oppi on jo kohta 100 v. vanha, kai sen pelastusta tuovaan autuuteen voi vielä hetken uskoa. Nykyisen yhteiskunnan johtoelimissä on paljon sos.-dem. johtomiehiä. Ne kyllä *pitävät huolen varatöistä,* ettei ihannevaltakuntaa odotellessa tarvitse kuolla nälkään.

(Jatk. siv. 3.)

Kivimäki — Diktaattori.

Huolimatta siitä, että eräällä maalaisliiton johtomiehellä on ollut jo useampia vuosia vakituisena saarnanaiheena puhuessaan eduskunnassa se, että "uskon Suomen kansan olevan niin valistuneen, ettei se diktatuurin iestä niskallaan siedä", alkaa tämä maa, ainakin juuri mainitunlaisten puoluepamppujen väittämän mukaan, olla täynnä eräänlaisiin "lujiin hallituksiin", siis sanalla sanoen, jonkinlaiseen diktatuuriin pyrkijöitä ja viimeksi on n.s. laillisuusrintama niin sanoaksemme ruvenneet kalistamaan esivallan sapelia, jonka se väittää kansantahdon jättäneen sen haltuun ja käytettäväksi ja julistaa korkealla äänellä tarvittaessa tällä sapelilla "viiltävänsä syvemmältäkin, kuin edeltäkäsin olotetaankaan", niin kuin pääministeri Kivimäki äskettäin pitämässään puheessa Mikkelissä loihe lausumaan. Siis laillisuusrintama antaa tietää, että ellei Suomen kansassa poliittinen liikehtiminen lakkaa, niin eduskunnan 5/6 enemmistön voimalla tässä maassa tullaan toimeenpanemaan diktatuuri ja haudan hiljaisuus.

Pari kysmystä laillisuusrintamalle yleensä ja herra Pääministerille erikoisesti:

1) Luuletteko te, että kansakunta liikehtii vain, niinkuin te väitätte, poliittisen kiihoituksen liikkeelle ajamana?

2) Luuletteko te, että parlamenttarismi on tämän kansakunnan tietoisuudessa sille sellainen elinehto, että kansakunta tulee sietämään teidän vaikkapa vain väliaikaistakin diktatuurianne, varsinkin kun kansa nykyään yhä selvemmin huomaa, että teidän parlamenttaarinen demokratianne ei kykene ratkaisemaan sen "suuria kysymyksiä", ennenkaikkea sen taloudellista hätää?

3) Kuka tässä maassa on ensiksi puhunut diktatuurista ja sen toteuttamisesta meillä?

Antaaksemme teidän poliittisen taktikoimistaiteen sumentamalle järjenjuoksullenne edes sen vähän selvyyden, mikä sille yleensä voidaan antaa, annamme näihin kysymyksiin lyhyen vastauksen:

1) Kansakunnan suuri enemmistö joutuu jokapäiväisessä elämässään niin paljon tekemisiin leipä- ja elämäntaistelun kanssa, että se on ennenkaikkea realisesti, tosioloihin perustuvasti ajattelevaa, toiseksi se on kokonaisuutena siksi passiivista, ettei voida ajatellakaan sitä, että se paljaan poliittisen kiihoituksen perusteella rupeaisi liikehtimään. Eikä histo-

(Jatk. siv. 3.)

Mistä on kysymys?

Vuosikymmenien kuluessa on parlamenttaarinen systeemi yhä enemmän rappeutuessaan tuonut hallitsevaan piiriime jatkuvasti lisää kuona-aineksia, jotka himoitsevat vaikutusvaltaa ja virka-asemia oman itsensä tähden eikä suinkaan valvoakseen kansamme etuja. Maallemme on ollut onneksi, että sen johtajistossa on sentään ainakin toistaiseksi vanhaa hyvää ja uutta hyvää ainesta ollut huomattavassa määrässä.

Erittäinkin tuon vanhan, kokeneen, rauhallisen, hyvän johtajiston ansiota on, että maamme tähän asti on säilynyt oikeusvaltiona. Ja vaikkakaan he eivät näe, miten kansamme on pelastettavissa »pulastaan», sillä he ovat vanhan koulun oppilaita, niin he kuitenkin tahtovat pysyä rehellisinä kansaamme kohtaan ja säilyttää maassamme edes heidän ajatteleman demokratian vaatiman oikeustilan ja uskovat sen ennenpitkään tuovan pelastuksen. Siinä he ovatkin aivan oikeassa, sillä juuri heille me kansallissosialistit tahdomme tulla avuksi. Me tiedämme, miten kansamme on pelastettavissa, sillä me olemme uuden koulun oppilaita. Ja me emme tahdo uutta suuntaa voimaan vallan tähden, vaan pelastaaksemme kansamme sitä uhkaavasta tuhosta. Voidaksemme kuitenkin päästä auttamaan Suomen kansaa, täytyy meidän ensin taistella itsellemme sen luottamus. Tämän luottamuksen me tahdomme voittaa puhtaasti laillista ja parlamenttaarista tietä. Siksi ei myöskään niillä hallitsevan piirimme jäsenillä, jotka todella tahtovat kansamme parasta, voi olla mitään meidän toimintaamme vastaan. Päinvastoin he sydämessään riemuitsevat tietäessään uusien, kansaamme ja maatamme rakastavien voimien työntäytyvän esille auttamaan heitä. Noita rehellisiä, nykyisen johtajistomme miehiä me kansallissosialistit mitä syvimmin kunnioitamme. Mutta toisin on asianlaita niitten kehnojen ja omahyväisten ainesten kanssa, jotka yhä enemmän tahtovat ja saavat ylivallan nykyisessä hallitsevassa piirissämme. Niiden päämääränä ei ole Suomen kansan etu, vaan nykyisen parlamenttaarisen mädännäisyyden pöngittäminen, koska se antaa heille vallan ja henkilökohtaiset edust sekä heidän todellisille isännilleen, kansainväliselle juutalaisfinansille ja rahakapitalisteille, kansamme työn hedelmät. Se on juuri noista aineksista, kun me kansallissosialistit tahdomme puhdistaa maamme hallitsevat piirit. Sillä me tahdomme vapauttaa Suomen kansan kasainvälisestä ja meikäläisestäkin korko-orjuudesta. Ja me tulemme sen kerran tekemään, kansan tahdosta. Me tulemme vapauttamaan kansamme juutalaisuuden ja sen kätyreiden ikeestä.

Viron esimerkin ei pidä viekoitella meidän hallitustamme harhateille. Se on tyypillinen esimerkki, joka tulee todistamaan vanhan väitteen oikeaksi, ettei valtaa voi kauan säilyttää vain vallan vuoksi. Meidän tulee aina muistaa, että hallitus ei saa olla itseään eikä omaa ryhmäkuntaansa varten, vaan koko kansaa varten ja sen tulee ennen kaikkea olla oikeudenmukainen ja rehellinen. Sitäpaitsi, Herra Pääministeri, ei viisas puutarhuri yritä kasvattaa vanhasta lahoamistilassa olevasta puusta tervettä ja suurta, vaan hän mieluummin hakkaa sen pois ja vaalii uutta, tervettä vesaa kuin silmäteräänsä. Joka tekee päinvastoin, on kehno puutarhuri. Tuo terve, nuori puun alku on Suomen kansan sosiaalinen oikeus sekä kansallinen yhteishyvä. Meidän on kasvatettava siitä suuri ja kukoistava puu.

Marksilaisuus ja SKJ

Kokous HEIMOLASSA 16. 4. klo 20

Puhuvat; **Kalsta, Kari, Tilus.**

Ohjelma: *Torvisoittoa*
Tervehdyssanat
Yksinlaulua
Tilanneselvittelyä
Torvisoittoa
Marksilaisuus ja SKJ
Keskustelua

Velvollisuudet ovat suuremmat kuin oikeudet. Velvollisuutesi on saapua 16. 4. Heimolaan ja tuoda tuttavasi mukanaan.

Liput: permanto 5:—, parveke 3:—. Lippuja puh. 33 156, 21 456, 24 100 ja 5 linja 14 sekä jäseniltä

Me lainaamme!

Kansainvälisten voimien luottamus on ollut meillä kaikki kaikessa, mutta kansamme luottamuksen olemme kylmästi pettäneet.

Olemme äskettäin saaneet lukea sanomalehdistä, että on tarkoituksena ottaa 7 milj. kruunun laina valtion puhelinverkoston laajentamiseksi, joka laajentaminen tapahtuu siten, että valtio lunastaa Etelä-Suomen Kaukopuhelin Oy:n omaisuuden 41 milj. markalla ja samoin Ericsson yhtiölle maksetaan 2,750,000 kruunua siltä lunastettavasta omaisuudesta.

Samoin uutiset ovat tienneet kertoa, että Helsingin kaupunki ottaa 135 milj. markan suuruisen 5½-prosenttisen obligatiolainan v. 1930 otetun 8½ (7½) %:n ja 1932 otetun 8 %:n obligatiolainan lunastamiseksi. Uusi laina on myyty juutalaisen Bensow-yhtiön muodostamalle konverttiolle, joka huolehtii edellämainituista konverttausjärjestelyistä.

Samalla me tiedämme, että valtiopankissamme on ulkolaisia valuuttoja 1 miljaardin markan arvosta ja yksityispankeissa runsaasti rahaa, jotka kaikki yhteensä tekevät 1½ miljaardia. Meidän liikkeellä olevalla setelistöllämme on 100 %:nen kate; samanaikaisesti esim. Saksanmarkan kate on 7—8 %.

Kun näitä lukuja ja summia ajattelee, niin tosiaankin tavallinen suomalainen ihmettelee, miksi ei meillä käytetä niitä varoja, mitä meillä varastossa on tyhjän panttina. Valtiomme tarvitsee 7 milj. kruunua, sillä on ne valmiina Suomen Pankissa, miksi sen pitää mennä lainaamaan. Tähän vastattanee, että meidän markkamme arvo laskee ja luottamus meihin ulkomaille pienenee, ellei meillä ole täysi kate setelistössämme. Sangen ihmeellistä. Jos me teemme lisävelkaa ulkomaille ja maksamme siitä korkoja ulkomaille vuosittain huomattavat summat, niin meidän arvomme ja luottamus meihin ulkomailla säilyy. Mutta jos me käytämme valtiopankin varastoa ja otamme sieltä vastaavan summan ja käytämme sen puhelinverkoston laajentamiseen, jolloin nämä rakennukset ja laitteet ovat tuota samaa summaa vastaamassa, niin silloin meidän arvomme laskee, vaikka meidän ei tarvitse tässä jälkimmäisessä tapauksessa maksaa korkoja ulkomaille. Terve järki ei tässä voi ajatella muuta, kuin että ero on siinä, kun ulkomaitten juutalaiset eivät saa meitä koron muodossa lypsää, niin silloin tosiaankin me olemme heille vähem-

(Jatk. siv. 2.)

Pinneberg — rikas

„kun tämä aate voittaa niin olotkin paranevat“.

Viime lauantaina kirjoitti Helsingin Sanomat otsakkeella »Pinneberg — rikas eräiden helsinkiläisten kovaosaisten rinnalla» artikkelin pääkaupunkimme kovaosaisista, joihin pelastusarmeijan eversti Randelinin johdolla mainitun lehden toimittaja oli käynyt tutustumassa.

Kiertokäynti osoitti, että Helsingissä on vielä yllinkyllin paikkoja, jotka osoittavat, ettei meillä vielä ole taloustilanne sellainen, kuin sen pitäisi olla eikä sellainen, kuin sen sanotaan olevan. Työttömyyttä ja kurjuutta on vielä olemassa.

Erikoisesti meitä kiinnostaa lehden kertomassa se, jossa sanotaan käydyn erään nuoren pariskunnan luona, josta saatu *kuva järkytti käynnin kuvaajaakin.* Pariskunnan asunto oli verraten siisti puotihuoneusto. Huonekaluja ja irtaimistoa ei ollut muuta kuin lattialle levitettyjä sanomalehtiä vuoteeksi ajateltuna ja tyyny, jolla nukutettiin ainoata lasta, 1 vuoden ja kolmen kuukauden vanhaa pikkupoikaa. Muuten oli huone aivan paljas. (Helsingin Sanomain mukaan kuvaus jatkuu):

»Ei sentään aivan — seinällä riippui kiiltävänruskea vyö, joka kuului nuoren miehen puseroon — poliittiseen järjestöpukuun. Hän ei aluksi tuntunut olevan mielissään vierailusta, mutta puhkesi sitten puhumaan: Kaksi vuotta työttömänä. Vanha juttu: Ensin oli täytynyt viedä panttilainakonttoreihin ja diversikauppoihin arvokkaammat tavarat ja niiden jälkeen olivat seuranneet huonommat. Nyt ei ollut enää mitään jäljellä. Kyllähän se elämä vielä jotenkuten menisi, mutta kun on tuo poika . . .

Nuori vaimo seisoi lattialla pidellen sylissään palleroista, joka katseli suurin silmin, sormi suussa, vieraita. Tosiaankin: siinä oli vanha tuttavamme Pinneberg, hänen Karitsansa ja Palleronsa. Kaikki olivat nyt vain vielä enemmän ahtaalla kuin silloin, jolloin heitimme heille romaanin viimeisellä sivulla hyvästit. Silloinhan Karitsalla oli päiväansiota ompelemisesta kokonaista kolme markkaa, mutta nyt ei hänellä näyttänyt olevan enää mitään tuloja. Ja huonekalutkin olivat tyystin menneet.

— Kaikki muuttuu vielä paremmaksi,

(Jatk. siv. 3.)

JUNTAN päältä nähtyä.

VIII.

»On järkeä, on kuntoa, jos toimeen tartutaan«, lauletaan Hämäläisten laulussa. Ja todellakin, järkeä ja kuntoa näkyy riittävän meidän eduskunnallamme. Ei vielä missään maailman kolkassa ole pantu näin toimeksi «pikajunan vauhdilla» kuin meillä nyt, tätä rättilakia laadittaissa. Eikö eduskunnalla ole enää itsellään matonkuteita, vai mistä johtuu, että puserot aijotaan repiä riekaleiksi? Vanha ystävämme syntipukki Sasukin ehdotti, että puserot matonkuteiksi. Kyllä me nämä annamme, sittenhän Sasu kumppaneineen voi alkaa kutomaan niitä mattoja, sikäli kun napsailemiseltaan joutaa.

Meistä on aivan sama, mitä vaatetta kannamme yllämme. Vähän se kylläkin ihmetyttää tällainen tohina, ja etenkin ne perustelut, missä puitteissa mainittu laki on syntynyt. Sisäministeri Puhakka lausui mm. saaneensa kirjeitä ja ilmoituksia ym. tiedusteluja, milloin hallitus aikoo riisua ärsyttävät puserot, vai onko se kansan itsensä tehtävä. Jos asia näin on, niin kysymme: eikö Suomen hallitus toimikaan omintakeisesti? Onko siellä sittenkin joku yläpuolella hallituksen? Ainakin tuntuu siltä tämä puuhakkaan ministerin tiedonanto.

Puhutaan aina eduskunnan ja hallituksen arvovallan alentamisesta, mutta nyt on hallitus alentanut itse oman arvovaltansa; eduskunnalla ei ole mitään arvovaltaa koskaan ollutkaan, paitsi lehmäkauppoja tehdessä. Ainoa, mikä eduskunnassa on arvovaltaista ja huomionarvoista on se, kun kaikki edustajat kilpailevat siitä, kuka parhaiten ja rääväsuisemmin osaa toisia haukkua. Sellainen on meidän epätavallisen tasavaltamme parlamentti. Joka asiassa on omat sivuhyppynsä, mutta silti pitäisi pysyä asiassa, eikä sotkea lukuasioita rättijuttuihin, niinkuin teki oikeusministeri, huomauttamalla, että hän saa kiittää Virkkusen Paavoa siitä, kun hän on huono suomen kielen taitoinen. Olisi aikoinaan opetellut, eikä alkaisi enään moittimaan opettajaansa, sillä eihän kenenkään päähän voida järkeä kauhalla ajaa. Ja silloin kun ihmisellä on huono pää, saa siinä kärsiä koko ruumis, joskus koko valtakunta.

Emme silti tahdo Paavonkaan puolustaa — omat on hänelläkin vikansa — mutta toteamme vain sillä, itse kuulimme kaiken lehterille.

Tosiasia on ja siksi jää, että eduskunta ja hallitus sairastavat eräänlaista puserokauhua, ja että eduskunta todella on sairaaloisen hurmiotilan vallassa, sillä herrat edustajat ja ministerit pelkäävät — ainakin, siltä näyttää — puseroita enemmän kuin härkä punaista vaatetta, kaikki muut paitsi IKL ja osa kokomusta — mutta hekin pelkäävät ruskeita puseroita.

Vanha juoni, lipeväkielinen Kalle Augusti Lohi kylläkin koitti todistella eduskunnan enemmistön sairaaloisuutta vastaan, ja ettei puseroitten riisuminen tapahdu heidän pelkonsa perusteella, mutta sentähden, koska ne ärsyttävät ja kal-

(Jatk. siv. 4.)

VIIKON UUTISIA

Ylläolevalla otsikolla tulee »Herää Suomi» joka numerossaan julkaisemaan lyhyen yhteenvedon viikon tärkeimmistä tapahtumista kotimaassa ja ulkomailla. Leikkaamalla ja säilyttämällä ne, voi lukija vuoden loppuun mennessä muodostaa itselleen hyvän hakemiston, joka antaa hänelle suppean yleiskuvan yleisten asioiden kulusta koko vuoden aikana.

22. 3. Viipuriin on suunniteltu perustettavaksi taloudellinen korkeakoulu ja on sitä varten kerätty jo 4 milj. markkaa.

*

22. 3. Tri V. F. Johansonin kirjoittaman kirjan »Ministerin kunnia» aiheuttama juttu kirjan tekijää vastaan oli eilen Helsingin kaupungin raastuvanoikeudessa esillä. Oikeudessa kuultiin tri Johansonin todistajia: opetusministeri O. Manteretta, tuomari O. Åkessonia, prof. J. H. Vennolaa, kenraali V. P. Nenosta ja ylijohtaja J. E. Sunilaa. Todistaja Åkesson häneltä kysyttäessä selitti, ettei hän luettuaan puheena olevan kirjan huomannut siinä mitään, joka ei pitäisi paikkaansa kysymyksessä olevan hallituksen toiminnasta. Juttu lykättiin toukokuun 2 p:ään.

*

22. 3. Helsingin kaupunki on päättänyt ottaa 135 milj. mk 5½-prosenttisen obligatiolainan aikaisemmin otettujen korkeampiprosenttisten lainojen lunastamiseksi. Uuden lainan on kaupunki myynyt kiinteästi *Bensow-yhtiölle;* ei ole julkisuudessa mainittu minkälaista korvausta vastaan, suomalaisia lainan välittäjiä kai ei maassa ole. Entiset lainat olivat otetut juutalaisilta. Niitten muutto matalaprosenttisemmiksi piti tietenkin käydä vanhaa latua.

*

23. 3. Tasavallan presidentti on ottanut vastaan, juutalaisen sionistien johtajan, tri J. Hoffmannin Parisista.

*

24. 4. Koko maata käsittävät lottapäivät pidetään kesällä 1935 Porissa.

*

24. 4. Suomenlahdella on vallinnut pitemmän aikaa vahva sumu, joten laivat ovat kaikki huomattavasti myöhästyneet.

*

24. 4. Eräistä merkeistä päättäen havittelevat vanhan järjestelmän kannattajat meilläkin jonkullaista diktatuuria Viron malliin.

*

24. 3. Puserolaki hyväksyttiin eilen eduskunnassa toisessa käsittelyssä.

*

24. 3. Rakennusmestaripäivät ovat parraillaan Helsingissä.

*

24. 3. Eversti Asplundin myrkyttäminen on todettu lääkintähallituksen toimittamissa tutkimuksissa

24. 3. Suomen ja Saksan uusi kauppasopimus allekirjoitettiin Berlinissä tänään. Sopimus tulee tärkeimmiltä osiltaan voimaan huhtik. 1 pnä. Samalla kumotaan sopimuksettoman tilanteen aiheuttamat molemminpuoliset tuontirajoitukset.

*

25. 3. Kalle Heikkinen voitti kolmannen kerran Ounasvaaran 50 km hiihdon.

*

27. 3. Kotkasta Herkules avasi eilen illalla väylän Helsinkiin.

*

27. 3. Suomen ja Saksan kauppasopimus rakentuu suosituimmuusperiaatteelle.

*

27. 3. Jenny Anttilan juttu Vaasassa käsitellään suljettujen ovien takana.

*

27. 3. Bremer jatkaa Suomen ympärilentoa.

*

27. 3. Eilen hyväksyi eduskunta lopullisesti n.k. puserolain, yhdistymis- ja kiihoituslain.

Suomen kansan kohtalon tie?

Uudet virtaukset poliittisessa elämässä ovat johtaneet uusiin tapoihin. Ennen vanhaan hallitusmiehet pysyivät omissa varsinaisissa virkatehtävissään olematta millään tavalla julkisesti hallitusaikanaan varsinaisia puoluemiehiä. Mutta kun eri puolueitten välillä on olemassa kova kilpajuoksu myöskin vaalien väliaikana, niin ovat nykyiset hallitusmiehet katsoneet olevan sopivaa ja toiselta puolen välttämätöntäkin, jos mieli pitää omaa ja puolueen asemaa vastaisuudessa edes jotenkuten turvattuna, käydä hallitustointen ohella maaseudulla lakkaamatta omaksi ja puolueen hyväksi ”todistamassa”.

Meidän nykyinen pääministerimme on tässä suhteessa osoittanut suorastaan esimerkiksi kelpaavaa intoa. Melkein joka pyhä on hän käynyt maaseudulla puolueensa tilaisuuksissa puhumassa.

Hallitusmiehen, jonka ainakin tulisi hoitaa koko kansan asiaa, ei pitäisi näin voimakkaasti edustaa yhtä ainoata ja vielä lisäksi aivan pientä puoluetta. Mutta kun asia näin on, niin *se antaa meille silloin oikeuden ja vapauden käsitellä ja arvostella hallitusmiestä paitsi puoluemiehenä myöskin arvovaltaisen hallitustuolin hoitajana.*

Pääministeri Kivimäki oli tavoilleen uskollisena myöskin viime sunnuntaina puhumassa, tällä kertaa Mikkelin edistysmielisten järjestämässä juhlatilaisuudessa.

Puheensa alussa Helsingin Sanomain mukaan, jonka selostuksen perusteella puhetta käsittelemme, pääministeri kosketteli kansainliittokysymystä. Hän selosti, että liitto syntyi *heränneen kansainvälisen oikeustajunnan ilmauksena* ja *tarkoituksena oli turvata pienten kansojen oikeus.* Mutta aikojen kuluessa, kun maailmansodan kärsimykset ovat vähitellen joutuneet unohduksiin, kansat ovat saavuttaneet fyysillistä voimantuntoa ja itsekkyyttä, se on vienyt siihen, että kansainliitolta on ruvettu epäämään arvovalta eikä enää uskota, että se voisi antaa pienille kansoille samoja turvallisuustakeita kuin aikaisemmin. Pienet kansat ovat nyt syrjäytetyt enemmän tai vähemmän kansainvälisen politiikan vaikutuspiiristä, joten niiden on valvottava suhteita naapurivaltoihin sekä samalla ”muodostettava sisäpolitiikka sellaiseksi, että sen avulla voidaan vaikeudet voittaa”.

Näin Kivimäki. Olikohan kansainliitto tosiaankin perustettu *”heränneen kansainvälisen oikeustajunnan ilmaisuna”.* Eiköhän nykyisin jo voine jokainen kaiheeton silmä havaita, että kansainliitto syntymästään saakka on ollut vain kansainvälisen juutalaisuuden yksi ilmenemismuoto. Kansainvälinen rahavalta synnytti maailmansodan, se hoiti sen ja myöskin hoitaa sen jälkeisen ajan, kuten nykyaika täysin selvästi on osoittanut. Kansainliitto on ollut vain keino hämätä kansojen selvää näkemystä, kuten äskeinen pääministerimme lausunto selvästi osoittaa. Ei kansainliitossa ole mitään muuta oleellista tapahtunut, kuin että muutamat kansakunnat ovat herättyään ja nähtyään kansainliiton todellisen tarkoituksen, siitä täydelleen luopuneet. Itse liiton pohja on sama kuin aikaisemmin. Se, että kansat mahdollisesti ovat voimistuneet, niin sitähän ne ovat tehneet tasapuolisesti ja voimasuhteet ovat jääneet samoiksi, joten ei liiton arvovallan sen vuoksi ole tarvinnut laskea eikä luottamuksen siihen aleta.

Pääministerin ajatus, että meidän on keskitettävä voimamme itsenäisyytemme turvaamiseksi ja muodostettava sisäpolitiikka sellaiseksi, että voidaan vaikeudet voittaa, *on tosiaankin kilvoittelun arvoinen päämäärä.* Mutta lausuttuna nykyisen järjestelmän miehen suulla se on vain pelkkä *iskulause, jonka toteuttaminen tämän järjestelmän vallitessa on mahdottomuus,* jonka lausumista täytyy pitää turhan nimen lausumisena, eikä sitä voi ottaa vakavalta kannalta. *Mitenkä voidaan ajatella, että kansa voimistuisi ja vaikeudet voitaisiin voittaa järjestelmän aikana, joka sallii äärettömien vääryyksien tapahtua ja riitaisuuksien rehottaa ja joka suorastaan synnyttää niitä, sekä mikä on kaikista surkeinta, tarkoituksella tekee sen, jotta vihan ja riidan sokaisemaa kansaa voitaisiin paremmin ryöstää ja saalistaa vallassa olevien hyväksi.*

Mitenkä voi tällaisissa oloissa, joita tahallisesti pidetään sekasortoisina ja rikkinäisinä, ajatella, että *kansa voisi eheytyä ja vastakohdat ja äärimmäisyydet löytää toisensa. Mitenkä voidaan ajatella, että kansanvalta voitaisiin toteuttaa, kun demokratia-sanaa käytetään vain keppihevosena valtaan pääsyyn, iskusanana, jolla, sitä tarpeeksi usein toistettuna, voidaan sumuttaa kansan silmät niin, että se ei näe, mitenkä sitä petetään ja saalistetaan ja mitenkä kansantahdon toteuttaminen tällaisella sumuttamisella voidaan tyystin ehkäistä, ja samalla huomiota herättämättä kehrätä vahvasti vallitsevan itsekkään ryhmän hyväksi.*

Ajatelkaa kansalaiset, meidän eduskuntamme aikaansaannoksia, mitä se on pystynyt nytkin luomaan. Muodonmukainen tulo- ja menoarvio on saatu aikaan, muutamia rautateitä on suunniteltu, metsän huoltoa on avustettu y.m. sellaisia pienempiä asioita on ratkottu. Mutta suurin osa sen ajasta on kulutettu puserolakeihin, kiihotus- ja kommunistilakeihin ynnä puolueitten välisiin lehmäkauppoihin ja niitten hierontaan. *Vihan ja itsekkyyden loimut on onnistuttu eduskunnassa pitämään korkealla, ”kansanvaltaa” on suojeltu ja liberalismi on viettänyt triumfiaan. Mutta — kansan elämä, sen tahto, leipäkysymys on kokonaan unohdettu ”demokratian”*

(Jatk. seur. siv.)

KANSALLISEN KULTTUURIMME KUVASTIN.

Todellista isänmaallisuutta kehitämme muistamalla esi-isiemme kulttuuria rakentavaa työtä ja sen tuloksia. — Kuluvan vuoden aikana tulee ”Herää Suomi” joka numerossaan ylläolevalla otsikolla julkaisemaan sanottuun päämäärään tähtääviä kirjoituksia. Kehoitamme kansallista kulttuuriamme harrastavia henkilöitä, jotka voivat asettaa käytettäväksemme tarkoitusta varten sopivaa, todellisesti arvokasta historian, uskonnon, tieteen, taiteen, tekniikan, perintätapojen ym. aloilta, ottamaan yhteyttä toimitukseemme.

Olemme lainanneet allaolevan kappaleen Einar W. Juveliuksen teoksesta *”Suomen kansan aikakirjat”.*

ILKKAISEN SOTA.

Ensimmäiseen nuijaretkeen osallistuivat vain Isonkyrön, Ilmajoen ja Lapuan miehet, mutta näistä kolmesta pitäjästä oli joka miehen joko suosiolla tai pakolla mukaan lähdettävä — eivät edes raajarikkoiset saaneet jäädä pois ilman johtajien lupaa. Muihin pitäjiin, aina Pohjois-Pohjanmaalle saakka, lähetettiin kehoituksia kapinaan yhtymään, mutta siellä ei vielä ehditty tulla valmiiksi. Ruotsalaiset pitäjät Pohjanmaalla eivät liioin sekaantuneet tähän yritykseen. Kuten sanottu, oli Turku eteläpohjalaisten matkan määrä. Voi tuntua järjettömältä koko retki: ehkä tuhatkunta miestä huonosti aseistettuina — jousia ja nuolia, keihäitä ja nuijia — ilman tottunutta johtoa ja itse sotaan ja sotilaselämään tottumattimina lähtee hyvin varustettua ja sotakelpoista ammattisotajoukkoa vastaan, jonka johdossa vielä on taitavia ja jänteviä miehiä. Eikö tämä joukko kulkenut varmaa tuhoansa kohti? Eikö olisi ollut viisaampaa jäädä odottamaan marskia miehineen Pohjanmaan aukeille? ”Mutta pohjanmiehillä oli ainoastaan kaksi ehtoa: taikka omaa maakuntaansa yksin varjella taikka yhdessä muiden maakuntain kanssa vapauttaa koko Suomenmaa. Jos emme lukuun otakaan niitä erinäisiä asianhaaroja, jotka tekivät jälkimmäisen ehdon miellyttävämmäksi, täytyy meidän kumminkin myöntää, että se uljaampi ja jalompi tuuma oli, minkä Suupohjan miehet nyt tässä tilassa valitsivat.”

Jo joulukuun alussa lähti puolisensataa lapualaista ja lappajärveläistä Martti Vilpunpojan johdolla Pohjois- ja Itä-Hämeen pitäjiä nostattamaan: Rautalammille, Laukaaseen ja Sysmään — ja täällä leimahtikin pian kapina.

”Kivijärven kiltit miehet,
Vahvat Vastingin[1] urohot
nuijat nurkassa pitävät,
sopessa sota-asehet,
pimeässä pitkät varret,
joilla huovia hosuvat,
ryyttäriä rytkyttävät.
Siitä Saarelle[2] samovat,
urot oitis oikenevat,
sota-asein sotimahan.”

Näin on kansa laulanut nuijakapinan leimahtamisesta Pohjois-Hämeen kaukaisimmilla sydänseuduilla.

”Veri parskui paidan päälle,
suolet sinkoili sisältä
ryyttäreistä ryvetetyistä
huoveista hosutetuista.”

Nopeasti tämä pieni joukko sitten kasvoi, kun siihen liittyi uusia voimia niistä seuduista, joitten kautta se kulki. Nopeasti se myös liikkui ja kohtasi jo ennen joulua pääjoukon, joka silloin jo oli ehtinyt Pirkkalan liepeille. Tämä pääjoukko — ehkä n. 800 miestä — kulki ilmajokelaisen Jaakko Pentinpoika Ilkan ja Yrjö Kontsaan johdossa Jalasjärven ja Parkanon jäätyneitä vesiä myöten Hämeenkyröön ja sieltä edelleen Pirkkalaan ja asettui joulun alla leiriin Nokialle. Kolmas osasto seurasi ikivanhaa rantatietä Ulvilaan. Sitä johtivat Martti Tommola ja Pentti Pouttu. Tämän kolmannen joukon tarkoituksena oli saada joko suosiolla tai pakolla Aksel Kurki, Anolan herra, päällikökseen ja jatkaa marssia samaa tietä Turkuun.

Pohjalaisten ensimmäistä kapinaannousua on nimitetty Ilkkaisen sodaksi retken huomatuimman johtajan, Jaakko Ilkan, mukaan.

Merkillistä on, että samassa kylässä, Ilmajoen Kokkolassa, oli tänä aikana kaksi Jaakko Pentinpoika Ilkka nimistä talonpoikaa, jotka nuijasodan tapahtumissa näyttelivät aivan päinvastaista osaa. Toinen näistä asui vahvaa kokoveron taloa, joka tiluksiltaan oli tavallista suurempi. Hänen isänsä Pentti Juhonpoika oli ollut Juhana-kuninkaan aikana koko Kyrön pitäjän nimismiehenä. Hän olikin varakas mies ja siitäpä syystä myös ruvennut ”knaapiksi” palvellen Antti Laurinpojan lipullisessa. Toinen Jaakko Ilkka viljeli siinä naapurissa paljon pienempää puolenveron tilaa, jonka hän 1590-luvun alussa oli ottanut haltuunsa muutaman Matti Savolaisen eli Suomalaisen jälkeen. Talo ei ollut erikoisen hyvinvoipa, päinvastoin vieraili halla usein sen mailla tuoden tullessaan nälkää ja puutetta. Tämä köyhempi Jaakko Pentinpoika Ilkka oli kapinan johtajia. ”Varsin mahdollista on” — Yrjö Koskinen selittää — ”että joku naapuri-viha kaimain välillä oli ensimmäisenä syynä talonpoikaispäällikön käytökseen. Jo alkuvuodella 1595 hän näkyy olleen niiden joukossa, jotka kiivaimmin vastustivat Flemingin käskyjä, ja tammikuussa mainittuna vuonna hänet sen vuoksi vietiin vankina Turun linnaan. Tästä hän kuitenkin viimein oli sukkeluudella päässyt pakoon, laskien itsensä vaatteistaan valmistamalla köydellä muuria myöten alas. Tämä ihmeellinen pelastus ja ehkä muutoinkin miehen urhokas luonne lienee hänet koroittanut yleiseen johtajan virkaan. Luultavaa kuitenkin on, niinkuin tapaukset sitten näyttivät todistavan, että hän oli sitä käskijäkykyä vailla, joka tässä olisi tarpeellinen ollut, ja kansanruno antaa hänestä jokseenkin kehnon kuvan, kertoen:

”Ilkka ilkeä isäntä,
Pää kero, sininen lakki,
Ei konna tapella tainnut
Eikä sammakko sotia,
Että joi joka talossa,
Joka knaapin kartanossa.”

Heti tiedon saatuaan kapinasta ja kapinallisten liikehtimisestä etelään marski kokosi saatavilla olevan sotaväkensä — n. 900 ratsumiestä ja 2,400 sotamiestä ja muutaman järeän tykin — sekä lähti sen johtajana kapinaa asettamaan. Hänen mukanaan oli useita Suomen aatelisia, m.m. Aksel Kurki ja Antti Boije. Marski luuli nuijamiesten tulevan yhtenä joukkona rantatietä ja marssi siksi aliseen Satakuntaan arvellen siellä kohtaavansa kapinalliset. Edeltä kiirehti ratsuväkineen Aksel Kurki. Nuijamiehet olivat toivoneet hänestä päällikköä, vaan hänpä nyt hajoitti väellään heidän Ulvilaan ehtineet joukkonsa suuremmitta taisteluitta. Tällävälin marski oli saanut tietää, että nuijamiesten pääjoukko olikin tulossa Hämeenkankaan poikki ja kiiruhti siksi sitä vastaan Pirkkalaan sekä asettui leiriin Pirkkalan pappilaan, vastapäätä Ilkan leiriä. Vuoden viimeisenä päivänä alkoi ankara taistelu, jonka mainitaan kestäneen aamusta iltaan. Turhaan siinä Flemingin huovit koettivat nujertaa itsetietoisia pohjalaisia talonpoikia. Nämä kestivät taistelun — mutta eivät enää marskin viekasta houkutusta taistelun jälkeen. Illan tullen lähetti näet Knuut Kurjen ja Abraham Melkiorinpojan pohjalaisten leiriin vakuuttamaan lopettavansa linnaleirin, kunnes kuningas valtakuntaan saavuttuaan ratkaisisi tämän riidan, jos he jättäisivät Ilkan ynnä muut johtajansa hänen käsiinsä ja lähtisivät itse kotiinsa. Tuskinpa vain mikään hellyyden puuska pani marskin sanelemaan näitä ehtojaan, vaan hän katsoi olevansa pakotettu myönnytyksiin, sillä Hämeestä alkoi kuulua ikäviä asioita: hän pelkäsi yleistä kapinaa koko maassa. Siksi olisi hyvä saada pohjalaiset palaamaan takaisin.

Mitä pohjalaiset tekivät? He rupesivat tosiaan hieromaan kauppaa johtajistaan, pettivät heidät ja samalla vapauden asian ja antautuivat sellaisen harhakuvitelman valtaan, että nyt oli kaikki saavutettu.

Että tällaista saattoi tapahtua, johtui siitä, että pohjalaisten joukko oli järjestymätön, kuriin tottumaton, että johtajat olivat keskenään kateellisia ja eripuraisia ja että miehet alkoivat jo väsyä sotaan: uutuuden viehätys oli poissa. Myös päivän taistelu osoitti, ettei Flemingiä ollutkaan niin helppo voittaa. Ehkäpä myös epäilys — tuo kaiken turmion alku — jo pääsi hiipimään miesten mieliin ja lannistamaan heidän uskoaan.

Samalla katosi viimeinenkin yhdistävä voima. Kun Ilkka huomasi, että hänen nahastaan hierottiin kauppaa, hän pakeni yön selkään. Se oli merkkinä yleiseen pakoon. Niinpä siis, kun uusi vuosi koitti, se näki niin uljaana näille maille saapuneen nuijajoukon hajallaan ja täydessä epäjärjestyksessä kiirehtivän takaisin Pohjanmaalle. Sattuipa joku tyhmyydessään sytyttämään heinäladon palamaan. Sen tulipunainen loimu herätti marskin miesten huomiota. Ja kun ruvettiin siitä ottamaan selkoa, huomattiin, että nuijamiehet olivat hillittömässä paossa. Heti marski puhallutti leirinsä jalkeille ja miehet ratsaille sekä täyttä laukkaa ajamaan pakenijoita takaa. Pohjalaiset olivat tuskin päässeet kahta penikulmaa Nokialta, kun ratsumiehet heidät jo saavuttivat. Syntyi kauhea hätä ja hämmennys. Nuijamiehillä oli kaikenlaista ryöstösaalista mukanaan. Kun he nyt huomasivat Flemingin ratsumiesten lähestyvän, oli heidän pakko luopua saaliistaan: vilja valutettiin tielle juoksemaan, höyhenet patjoista ja tyynyistä päästettiin ilmaan lentämään ja rauta- y.m. kalut heitettiin tien oheen. Näin osa pelastui. Mutta ratsumiehet saavuttivat monen monet ja hakkasivat ne armotta maahan tai ottivat vangiksi. Ja niin tulivat pelastuneet eteläpohjalaiset ”sorretuilla voimilla ja masennetulla mielellä” takaisin kotiseudulleen, josta puolta kuukautta aikaisemmin olivat lähteneet. Marski täydensi vielä voittonsa, rankaisi Hämeenkyrön y.m. lähiseutujen miehiä, jotka olivat pohjalaisiin yhtyneet, ja lähetti Abraham Melkiorinpojan Pohjanmaalle palauttamaan järjestystä. Tämä otatti kiinni useita nuijamiesten johtajia ja ajan julmalla tavalla mestautti ja teilautti muille varoitukseksi ja peloitukseksi Jaakko Ilkan Ilmajoella, Yrjö Kontsaan Isossakyrössä sekä Pentti Pirin ja kolme muuta talonpoikaa. Pentti Pouttu joutui Turun linnaan, missä hän kuoli pian vankihuoneen siivottomuuden ja syöpäläisten aiheuttamaan tautiin.

Nuijasodan ensi jakso, Ilkkaisen sota, oli päättynyt.

[1] Vastinki on Kivijärven ja Saarijärven kirkkojen välissä. [2] Saari on Kivijärven kirkolta pohjoiseen.

„Nyt rintamaan!“

Meidänkin maassamme esiintyviä uuden elämän ja ajan virtauksia vastustetaan perin monenlaisiin syihin nojautumalla. Tämän huomaa erikoisesti silloin, kun joutuu yksityiseen keskusteluun sellaisten henkilöitten kanssa, jotka verraten ennakkoluulottomasti tuomitsevat nykyisen yhteiskuntajärjestelmän puutteita, mutta ovat kuitenkin siinä määrin kaikesta ”vanhasta” kiinnipitäviä, etteivät katso voivansa uskoa minkään uudenkaan järjestelymuodon tuovan oloihin parannusta. Kyseelliset henkilöt lähtevät usein siltä perstalta, että vikaa on varmasti muuallakin kuin vallitsevassa järjestelmässä ja että esim. kansallissosialismi tekee suorastaan väärin vierittäessään kaiken syyn yhteiskunnan niskoille.

Tällainen lähtökohta kansallissosialismin pyrkimyksiä arvosteltaessa on kuitenkin täysin väärä: kansallissosialismi ei ole niin lyhytnäköinen, että se luottaisi yksinomaan yhteiskunnallisten olojen muutokseen ja ummistaisi silmänsä kaikilta muilta inhimilliseen elämään joko positiivisesti ta negatiivisesti vaikuttavilta tekijöiltä. Päinvastoin onkin asia siten, että samalla kun puheenaoleva liike katsoo nykyisen yhteiskuntamuodon muuttamisen välttämättömäksi ja parempien elämismahdollisuuksien eittämättömäksi edellytykseksi, se yhtä rintaa asettaa entistä suuremmat vaatimukset juuri yksilöille ja kaikille yksilöryhmille. Onhan näet suorastaan lapsellista, että pelkkä järjestelmän muutos, olkoonpa se kuinka perusteellinen ja oikeaan osunut tahansa, kykenisi sivuttamaan elävän ihmisen, hävittämään sen monasti vuosisataiset, polvesta polveen kulkeutuneet, tottumukset ja saattamaan elämän kaikkine eri haaroineen käden käänteessä täysin uusille urille. Asian näihin puoliin onkin kansallissosialismi jo alusta alkaen kiinnittänyt aivan erikoista huomiota. Se näkee selvästi, että se yhteiskuntaoloissa tapahtuva vallankumous, joka kaikkialla maailmassa, vastarinnasta huolimatta ja luonnonlakeihin verrattavissa olevalla voimalla, raivaa itselleen tietä, **vaatii samanaikaisesti täydellisen kumouksen meissä omassa itsessämme.** Ellei se tästä vaatimuksesta pidä jyrkästi kiinni, jos kansallissosialismista pyritään tekemään vain järjestelmän ohut ulkonainen kuori, samalla jättämällä itse sisusta yhtä mädäksi kuin ennenkin, niin koko liike, vaikkapa se onnistuisikin tuomaan tilapäistä lääkettä meidän aikakautemme kurjuuteen ja nälkään, on kaivanut oman hautansa. Tuo kansallissosialismin kasvatusopillinen puoli, joka tähtää ihmisitsekkyyden hävittämiseen, on kieltämättä monelle hyvin raskas. Tuhansien vuosien takaa yhä uudelleen ja uudelleen kaikuva lause: Mitä te tahdotte, että ihmiset teille tekisivät, se tehkää myös heille, on niin vaikeasti edes osapuilleenkaan seurattavissa. Mutta kuitenkin on asian laita niin, että juuri tuon lauseen ydinajatuksen ymmärtäminen ja sen toteuttaminen elämässä siinä mitassa, kuin se inhimillisesti katsoen on mahdollista, on *oikean kansallissosialismin varmin tuki, sen tulevaisuuden takaaja.*

Monet niistä, jotka ovat liittyneet Suomen Kansan Järjestön riveihin, eivät varmastikaan ole tehneet itselleen vielä selväksi edellä selostettua kansallissosialismin kutakin yksilöä velvoittavaa vaatimusta, ja ovat sen vuoksi usein jotakuinkin avuttomia, kun heidän kimppuunsa vastustajien taholta hyökätään, yrittämällä saada liikkeemme tukahdetuksi. On ehdottomasti muistettava, että ohjelmallisten suuntaviivojemme kohdat

Kunkin yksilön velvollisuudet ovat suuremmat kuin hänen oikeutensa, jotka ehdoitta ovat alistettavat kokonaisuuden etua ja tarpeita palvelemaan; ja

Yhteishyvää tarkoittavien päämääriensä toteuttamiseksi järjestö luo tämän edellyttämän uuden maailmankatsomuksen kansalaisiimme pitäen yhteiskunnallisessa ja taloudellisessa elämässämme tunnuslauseenaan:

”Kokonaisuuden etu ennen yksityisetua”,

ovat todellisia perusajatuksia, eivätkä suinkaan mitään tavallisiin puolueohjelmiin rinnastettavia korulauseita. Ja nämä eivät ole pelkästään ajatuksia — ne voidaan myöskin toteuttaa.

Taistelutoverit! Aika on raskas. Meidän aatteemme syövyttäminen tämän kansan tajuntaan ei ole helppo tehtävä. Lisäksi ovat monet kansalaisistamme jo siinä määrin puutteen turruttamia, että parempien aikojen toivekin pyrkii sammumaan. Mutta sitä suuremmalla syyllä on meidän omakohtaisesti syvennyttävä ajamaamme asiaan ja vastuksista huolimatta työsketnneltävä sen voittoon viemiseksi — uuden onnellisemman elämän hyväksi tässä maassa.

28. 3. Suomi—Saksa kauppasopimuksessa on maatalous- ja puunjalostustuotteiden vienti saatu tyydyttävästi ratkaistuksi. Karjantuotteitten entisiä vientimääriä ei voitu saada sopimukseen sisältymään.

*

28. 3. Bremenin lento jatkuu. Matka Kajaanista Kuusamoon kesti 1 t. 50 min.

*

28. 3. Kansallispankin asiapoika anasti pankin varoja 250,000 mk, josta kumminkin heti kohta saatiin takaisin 210,000 mk.

*

28. 3. Talousneuvosto syntynee maahamme. Suuren valiokunnan enemmistö on palauttanut asian hallituksen esityksen kannalle.

*

22. 3. Ranskan rintamamiesliitto tuomitsee jyrkästi puolue-elämän ja vaatii puhdistusta.

*

22. 3. Japanin ja Amerikan välit ovat paranemassa.

*

22. 3. Japanissa Hakodaten kaupungissa on ollut suuri tulipalo, jossa on tuhoutunut 1,000 henkeä.

*

22. 3. Saksassa on vuoden 1934 työohjelmaa varten varattu 1 miljaardi Rmk, = 17 miljaardia Smk.

*

22. 3. Berlinissä on tehty pommiattentaatti, jossa 2 henkilöä sai pahoja vammoja.

*

23. 3. Virossa on Vapaussoturien Liitto nyt lopullisesti lakkautettu. Tarton vankilassa jatkuu syömälakko vangittujen vapaussoturien kesken.

*

23. 3. Stavisky on viisi vuotta sitten murhauttanut erään kansanedustajan. Epäillään, että Stavisky olisi ollut suorastaan jonkun rikollisjoukon johtajan.

*

23. 3. Sisä-Mongolia yhdistettänee lähiaikoina Mandshukuohon.

*

23. 3. Vapaussoturien lehti Vöitlus saanee luvan jälleen ilmestyä.

*

24. 3. Vapaussoturien valtuustoedustukset Virossa kumottu. Päätös koskee 173 valtuustopaikkaa.

*

24. 3. Mieliala Virossa on lamaannuksissa. Hallitus käyttää taloudellisia etuja syöttinä saadakseen virkamiehistön ja upseeriston puolelleen.

*

24. 3. Englanti ei kannata Venäjän yhtymistä kansainliittoon.

*

24. 3. Työttömyys Amerikassa on vain vaatimattomasti vähentynyt, huolimatta jättiläismäisistä hätäaputöistä.

*

24. 3. Kaukaisessa idässä on syntynyt uusia selkkauksia Venäjän ja Japanin välillä. Venäläisten lentokoneiden rajaylitykset jatkuvat.

*

24. 3. Stavisky-jutun jäljet johtavat Lontooseenkin. On odotettavissa siellä pidätyksiä.

*

24. 3. Dollfuss Itävallassa yrittää korporatiivisella hallitusmuodolla pelastaa asemaansa. Lienee turha kokeilu.

*

26. 3. Hakodaten suuressa tulipalo-onnettomuudessa Japanissa sai surmansa 1,200 ihmistä.

*

26. 3. Rooseveltin aivotrustia syytetään kommunistihenkisen vallankumouksen valmistelusta.

*

26. 3. Unkarin sosialidemokratia on kääntymässä sosialifascismin kannalle, kertoo sanomalehti Magyarszág.

*

27. 3. Ranskan rintamamiehet vaativat uusia vaaleja.

*

27. 3. Yleisiä vaaleja ei enää toimiteta Itävallassa.

*

27. 3. Virossa valmistellaan puoluetoiminnan rajoituksia.

*

28. 3. Viron diktatuurihallitus yrittänee estää entisten hallitustointen tarkastusta.

*

28. 3. Neuvostovenäjän ja Saksan kauppasopimus on allekirjoitettu.

Me lainaamme!

(Jatk. siv. 1)

män arvoisia, emmekä nauti heidän luottamustaan.

Ikävintä on, että meidän omat miehemme ovat alentuneet tällaisen järjestelmän palvelukseen ja siten avustavat kansainvälistä riistoa, jonka takana suurimmalta osalta ovat kansainväliset juutalaiset rahamiehet.

Minkähänlaisen täräyksen maalle olisi antanut, jos valtion tarvitsema 7 milj. kruunua olisi otettu omista varastoista ja samoin Helsingin kaupungin laina olisi konvertoitu oman maan varoilla. Olisikohan tuosta tasavaltamme keikahtanut ja elämämme tyystin loppunut. Sen me kyllä ymmärrämme, että kansainväliset juutalaiset rahanlainaajat ja välittäjät olisivat siitä kovin pahastuneet sekä ulkomailla, että kotimaassa, jossa ovat juutalaisia lainanvälittäjät ja vieläpä Helsingin kaupunkiin nähden lainanottokin kulkee samaa latua.

Mitenkähän nämäkin lainat olisivat järjestyneet, jos oikein kansanvallan edellyttämin tavoin olisi kysytty asiaa kansalta. Olisi sanottu; meillä on varastossa tyhjän panttina, korottomana makaamassa 1,500 miljoonan arvosta Suomen markkoja ja ulkolaisia valuuttoja, onko meillä näin ollen syytä ottaa lainoja ulkomailta ja lisätä kansainvälistä korkokuormaamme. Kansan vastaus olisi ollut, luulemme, täysin kielteinen. Me emme usko, että nykyisen systeemin kannattajat olisivat niin voimakkaasti voineet kansaa hirvitellä juutalaisten vihalla, että se olisi reagoinut systeemin miesten puolesta, vaikkapa vastapuolelta ei olisi tehty minkäänlaista propagandaa. Kansan oikeustajunta olisi tässä varmasti ilmennyt ja reagoinut oikein.

Mutta tämä meidän kansanvaltamme on niin mukavasti järjestetty, että me voimme kaikki elää maassa, jossa on »kansanvalta», jota kaikki viralliset elimet ja puolueet suojelevat ja vaalivat, joten sen säilyminen on taattu. Kukaan tosin ei sitä vastustakaan. *Mutta siitä huolimatta kansantahto ei pääse yhtään ilmenemään enemmän tässä kuin muissakaan asioissa.*

Meillä valitellaan sitä, että on puutetta ja kurjuutta, mutta miten voisi muuten ollakaan valtiossa, jossa valtaherrat istuvat kultasäkeillä, ja siitä huolimatta lainaavat ulkomailta ja maksattavat korot kovia kokevan kansan työllä.

Milloin kansalaisemme heräävät ja arvioivat itsensä toisin kuin tähän saakka. *Milloin meillä pannaan pääpaino kansakuntamme työhön ja sen kykyyn tuottaa niitä hyödykkeitä, ja arvoja, mitä me tarvitsemme eikä siihen, minkälaisen arvon meille antaa kansainvälinen rahamiespiiri ja mitenkä hyvin me voimme täyttää sen toiveet ja halut.*

Velkamme, mitä Suomellakin on ollut, on hoidettu puustaimellisesti sopimusten mukaan, jotta hallitus- ja raha-asiainhoitajamme ovat saaneet suurten rahamiespiirien julkisen tunnustuksen. Mutta on olemassa myöskin eräs toinenkin velka, joka on paljoa tärkeämpi, mutta joka on täydelleen unohdettu. *Se on se velka, jonka antajana on Suomen työtätekevä kansa ja velanottajana ovat talouselämämme ja politiikkamme johtajat.*

Te Suomen kansan hallitsijat, teille on »kansamme antanut», ainakin itse niin sanotte, vallan hoitaa maan asioita. Käsissänne on rikas ja suunnattomia edellytyksiä omaava maa sekä fyysillisesti terve ja elinvoimainen kansa, joka pystyy tekemään työtä ja on kestävä ja sitkeä. Nämä erinomaiset valtatekijät on annettu käsiinne, ei lahjaksi, vaan »lainaksi», siihen liittyvine velvollisuuksineen hoitaa tämän maan asiat niin, että meidän työteliäs kansamme voi hyvin ja on tyytyväinen.

Vain tällöin, kun tämä olotila saavutetaan, voidaan puhua, että meillä on *kansanvalta olemassa ja kansan tahto toteutettu.*

Kansamme »antama» luottamus, laina, joka hallussanne on, on ennen kaikkea muuta hoidettava hyvin, se on saatava korkoa tuottavaksi ja kannattavaksi. Mitä enemmän se tuottaa, sen tyytyväisempi on kansa ja sitä voimakkaammin ilmenee maassamme *kansanvalta.*

Pääasia ei hallitusmiehellä saa olla muodot, eikä aseman ja oman hyvän turvaaminen, vaikkapa se olisi miten miellyttävää tahansa. Pääasia on koko kansan onni ja tyytyväisyys. Tämän saavutuksen kautta saavuttaa myöskin hallitusmies todella rauhan ja tyytyväisyyden. Tällöin hän on myöskin todellisen kansanvallan palvelija.

Mikäli ei maamme hallitusvalta pysty poistamaan työttömyyttä ja yleistä tyytymättömyyttä sekä palauttamaan maahan hyvinvointia, sikäli se myöskään ei voi olla kansanvallan puolustaja, kansantahdon toteuttaja

Ymmärrettävää on, että kaikkea hyvää ei voi toteuttaa yhdellä kertaa, mut-

Suomen kansan kohtalon tie?

(Jatk. edell. siv.)

kunniaksi. Tämä kaikki on tapahtunut aikana, jolloin kansastamme suuri osa näkee nälkää, kymmeniä tuhansia on täysin työttömänä, jolloin suomalaisen talonpojan ja suomalaisen työmiehen työtä on järjestelmän turvin silmittömästi ryöstetty, jolloin kolmas osa talonpojistamme odottaa vapautusta kansainvälisen rahavallan ja sen kotimaisten apurien ikeestä, jolloin kuntien taloudet ovat sortumaisillaan ja kansalaisten verokuorma on kiristetty äärimmilleen. Nämä seikat eivät ole meidän eduskuntaamme ollenkaan liikuttaneet. Sen aika on kulunut "kansanvallan" vaalintaan.

Pääministeri puheessaan ilmaisee tyytyväisyytensä siitä, että hallituksessa on voitu sopia kaikista valtakunnan menestykseen vaikuttavista asioista, on onnistuttu torjumaan rahanhuonontamisyritykset, "luottamus" talouselämään on palanut, korkokanta on laskenut, ulkomaiden luottamuskin maahamme on kasvanut, työttömyyskysymyksen järjestelyssä on päästy tyydyttäviin tuloksiin, palkkoja on voitu nostaa j.n.e.

Tämä kaikki saattanee olla totta, *mutta — vain siinä valtakunnassa, jonka muodostavat ennen kaikkea meidän varsinaiset rahavallan edustajamme, puoluejohtajamme, hallitseva ja vallitseva ryhmämme.*

Menkää te, järjestelmän miehet, jotka olette "sopuisia" ja jotka nautitte päivänpaisteesta, menkää kansan syvyyteen ja kysykää, onko se tyytyväinen nykyiseen olotilaan, järjestelmään, kysykää pankeiltamme, onko niillä luottamusta ahkeran ja toimeliaan, mutta järjestelmän kourissa velkaantuneen talonpojan työhön, ottakaa selvää, onko tuotannolliseen elämään sijoitetun rahan korko sellainen, että se vastaa tuotantokustannuksia, menkää kurjaliston keskuuteen maaseudulla ja kaupungeissa, näette, onko työttömyyttä olemassa, menkää Karjalaan, Savon, Pohjois-Suomen tukkityömaille, kokeilkaa, riittääkö 15—20—25 markan päivä palkka monihenkisen perheen elatukseen, näette silloin, onko työ kunniassa. Puhutaan ulkomaiden luoton kasvamisesta, koska ovat itsestään alentaneet lainakorkoja, *vaikka pitäisi hävetä sitä, että vielä kaiken tämän kurjuuden ja työn ryöstön keskellä iletään käyttää kansamme työtä kansainvälisen rahavallan palvelukseen, vaikka kansamme ja maamme suuria mahdollisuuksia hyväksi käyttäen pitäisi niistä hetimiten täydelleen vapautua.*

Puhutaan, että yhteiskunnanvastainen kiihotus on lähellä räjähtämispistettä. Mitenkä voidaan ajatella, että se muuten voisi ollakaan, kun *koko kansakunnan elämä on rakennettu äärimmäisyyksien ja yhteiskunnallisten vastakohtien varaan.*

Hallitusvalta voi "viiltää miten syvälle tahansa", mutta jatkakaa vain tätä menoa, vuosi 1917 on edessänne ennemmin kuin luulettekaan ja entistä monin verroin katkerampana ja varmasti sekavampana. Saatte taas ruveta seulomaan valkoisia ja punaisia.

Saada vakavuus elämään ja kosketus ja ymmärrys eri yhteiskuntakerrosten kesken, näissä oloissa, on mahdottomuus, sillä kaikki vaikuttavat tekijät lakkaamatta työskentelevät toiseen suuntaan.

Pääministeri tahtoo keskittää "kansanvaltaisesti ajattelevat porvarilliset voimat". Sehän onkin jo tehty ja jos siinä mitä rakoilemisia tapahtuu, *niin rahavallan patenttilääkkeitä käyttämällä ne voidaan helposti yhteen liittää — kunnes kansa herää.* Silloin kun se tapahtuu, silloin ei enää tepsi mitkään rohtonne, silloin kun työtätekevä ja työlle arvoa antava kansamme karistaa suomukset silmistään, *silloin se osaa panna myöskin kansan tahdon täytäntöön, olkoot siinä vastassa miten suuret kansainväliset ja kotimaiset järjestelmää tukevat voimat tahansa.*

Puheensa alussa mainitsi Helsingin Sanomain mukaan pääministeri, että "kansainliitto on pienille kansoille merkinnyt tavallaan samaa kuin kansanvaltainen hallitusmuoto vähäväkisille kansanluokille".

Me voimme yhtyä pisteelleen ylläolevaan, mutta — aivan toisessa mielessä kuin pääministeri. *Pienet kansat ovat saaneet maksaa tuoleistaan kansainliiton neuvospöydän ääressä suuret summat ja ovat saaneet istua suurten kansainvälisten voimien rinnalla niitten nöyrinä palvelijoina ja käskyläisinä "heränneen kansainvälisen oikeustajunnan" kunniaksi, joka kaikille pienille kansoille on kumminkin tuottanut — pelkkää pettymystä, mutta kansainvälisyyden, rahavallan edustajille suuria etuja. Samoin ovat meidän kansanvaltamme juoksuhevoset, puoluemiehet silloin tällöin saaneet kunnian olla "lääkittyjen" puoluejohtajiensa johtamina järjestelmän ja rahavallan edustajien neuvospöydän ääressä, nauttia sen kirkkautta ja antimia, kaikki "kansanvallan" kunniaksi, jonka suhteen vähäväkinen kansanluokka on tuntenut vain — pelkkää pettymystä, mutta järjestelmän hyödynnauttijat ja puoluejohtajat ovat silti tahtoneet sulaa auringonpaisteesta ja samalla olleet tilaisuudessa vaalimaan "kansanvaltaa", jossa kansan tahtoa ei tarvitse edes yrittää toteuttaa.*

Meidän kansamme saa kärsiä niin kauan kuin se sallii jatkettavan tällaista valhejärjestelmää, jonka avuin sitä voidaan pettää ja estää täydelleen kansantahdon voimaan tulo maassamme.

Tässä järjestelmän hyväksi suoritetussa kansamme sumutustyössä, kansamme pettämisessä, on valitettavasti mukana suurin osa meidän valtatekijöistämme.

Onko pääministeri mukana järjestelmän auliina palvelijana vasten parempaa tietoaan taikka täysin tietoisena, sen pääministeri itse parhaiten tietää.

Mutta mikä on kohtalosi Suomen kansa? Sinä voit kohtalosi ratkaista, mutta sinun täytyy herätä ja ruveta itse elinetujasi vaalimaan, kukaan muu ei sitä puolestasi tee!

JÄRJESTÖN TYÖMAILTA

Heimolaan! Heimolaan!

16. 4. 1934.

Kuuluu huutomme. Nyt kun sanomalehtien avulla koetetaan tehdä meidät naurunalaisiksi ja kun meiltä vaatteetkin riisutaan, on ensimäinen velvollisuutemme kylki kyljessä kiinni, selkä selkää vasten taistella aatteemme puolesta, viedä se voittoon kaikkia niitä kansainvälisiä voimia vastaan, joita järjestelmän muodossa ja suojassa meille mainitut tekijät asettavat, huolimatta siitä, että toimintamme tukahduttamiseksi toimisivat vieläkin suuremmat kansainväliset juutalaisvoimat ja heidän apurinsa. Meille on paraikaa importoitu, toivottavasti kumminkin vain väliaikaisesti, täysverinen ammatti- ja asiamies Hoffman kansainvälisyyttä levittämään.

Meidän kunnianarvoisa presidenttimmekin saatettiin tämän herran kanssa kosketukseen, vaikka meidän valtion päämiehemme koko elämä on kulunut taistelussa tämän miehen edustamaa, kansakuntia orjuuttavia voimia vastaan.

Heimolassa tehdään selvää, mitä juutalaisten synnyttämä marxilaisuus on maailmassa saanut aikaan ja minkä huomenlahjan se on meidänkin kansallemme antanut sekä kuvataan se tilanne, missä me nyt elämme ja mitä kohti me merkeistä päättäen ollaan nyt kulkemassa.

Kansalainen, tule kuulemaan SKJ-aatteen totuuksia kaiken tämän valheverkon keskellä, jossa me nyt elämme!

S.K.J:n jäsenet!

Varmaankin moni Teistä, nähtyään ja kuultuaan, että nuoriso-osastomme todella rupeaa toimimaan, miettii, puheenaolevan osaston tarkoitusperiä.

No, pianhan se selviää, meidän s.o. nuoriso-osastolaisten tarkoitus on saada nuorempi väki urheilemaan ja kaikin tavoin ulkoilemaan.

Me olemme ruvenneet sauvomaan niin voimakasta vastavirtaa, että ilman vanhempien neuvoa ja tukea on meidän vaikea päästä koskesta suvantoon.

Varmaankin on monella, Teillä vanhemmilla jokin hyvä neuvo toimintamme edistämiseksi, jonka otamme kiitollisina vastaan. Taloudellisesti voitte meitä tukea, saapumalla illanviettoomme 7. 4. 34 E. Makasinink. 6. Kun uhraatte Smk. 3 työllemme, saatte monin kerroin sen edestä iloa ja virkistystä.

Eipä unohdeta kokonaan nuoria, sana heillekin. **Meidän jokaisen tulee toimia kykymme ja voimamme mukaan. Tietenkin on kullakin »leipähuolet» tai koulunkäynti etusijalla, mutta kaikilla on kumminkin jonkun verran vapaata aikaa, jonka voivat uhrata työllemme. Eräs tärkeä asia vielä — sisäinen kuri ja järjestys, ne meidän on saavutettava. Vaikka aloittaisimme toimintamme kuinka vankalla pohjalla tahansa, niin tuloksia emme saa, ellei meillä itse kullakin ole voimaa pitää *itseämme* kurissa.**

V. K.

S.K.J. Torvisoittokunnan orkesteri

järjestää hauskan ja rattoisan illanvieton huhtikuun 2 p. klo 20. Ohjelma tulee myös erikoisen arvokas ja hauska. Tervetuloa!

Kaikille S.K.J:n 4:n ja 14:n alueen jäsenille.

Seuratessaan sanomalehtien välityksellä viimeaikojen tapahtumia sekä meillä kotimaassa, että muualla, lienee jokainen ajatteleva yksilö huomioinut, että tilanne on kehittynyt mahdollisimman sekavaksi ja jännittyneeksi. Melkeinpä joka hetki voidaan odottaa ratkaisevia tapahtumia — mutta mihin suuntaan ja miltä taholta. — Antaakseen jäsenilleen yhtenäisen ja tosiasioihin perustuvan yleiskuvan nykyhetken tilanteesta ja virtauksista sekä samalla lujittaakseen yhteenkuuluvaisuuden tunnetta jäsentemme keskuudessa ovat S.K.J:n 4:s ja 14:sta alue päättäneet järjestää yhteisen jäsenkokouksen illanviettoineen H.O.K:n Kerhohuoneustossa Turuntie 30. (sisäänkäynti kerhoon Runeberginkatu 60. A.) torstaina tulevan huhtikuun 5 pnä klo 19,30 (7,30) alkaen. Tähän jäsenkokoukseen pyydämme Teitä perheinenne saapumaan. Sisäänpääsy mukana seuraavilla kutsukorteilla täysin vapaa.

OHJELMA:

Alkusoitto	
Tervehdyssanat	
Tilannekatsaus	A. Kalsta.
Soitto- ja tauluesityksiä	taiteilija A. Similä.
Kertoelmia ja kuvauksia	aluevartija Y. Säde.
Esitelmä »Lamppusota»	aluevartija J. Vakkuri.

Vapaata seurustelua ja karkeloa.

Kun kokouksen järjestelyä varten on ennakolta tärkeätä tietää, paljonko jäseniämme voi tilaisuuteen saapua, niin pyydetään niitä jäseniä, jotka syystä tai toisesta eivät voi kokoukseen osallistua ilmoittamaan siitä viimeistään huhtikuun 3 päivään mennessä, 4:n alueen jäsenet aluev. Vakkurille, puh. 45 273 ja 14:sta alueen jäsenet aluev. Säteelle, puh. 44 710 tai 42 215. Tarvittaessa voivat jäsenet saada myöskin lisää kutsukortteja aluevartijoilta.

SKJ toiminta Jämsässä.

Totuus ei pala tulessakaan.

Se on vanha suomalainen sananlasku ja pitää paikkansa vielä meidän päivinämmekin. Maalaisväestö huomaa jo sen, totuus joka on kauan uinunut pimeässä kansamme silmiltä, on kaivettu esiin, ja on ajan kysymys enää, milloin se voittaa. Keski-Suomessakin, Jämsässä, on aatteemme siemen kylvetty. Kokouksia on ollut muutamia ja "Herää Suomea" luetaan innolla. Hämäläiset talonpojat tietävät jo, mistä johtuu heidän ahdinkonsa. He huomaavat, että olojamme eivät paranna juutalaiset eikä heidän renkinsä.

Kansastamme täytyy niitten miesten olla, jotka maamme asioita hoitavat!

On hyvin ikävää katsella, kuinka raiskattuja ja puhtaaksi laastuja ovat metsät Keski-Suomessa. Siellä eräs isäntämies hyvin sattuvasti sanoikin, että "Täytyy panna käki ensi kesänä kurssille, että oppii kannon päässä kukkumaan". Mutta hämäläiset, toivokaamme, että ne käet, jotka metsämme ovat niin kantoisiksi saaneet, kerran pannaan "kursseille" itsekin. Ja teistä talonpojista se riippuu myöskin, miten pian se alkaa.

Siis suomalaiset talonpojat Jämsässä. S.K.J. lähettää teille terveisensä, uskossa kansallisen Suomen tulevaisuuteen!

J.K.J. Jyväskylän alue

pitää paraikaa erikoisarpajaisiaan. Voitot on kerätty keski-Suomesta ja ovat ne erittäin arvokkaita. Vaikka arvan hinta on vain 1 mk. Se vaikuttaakin sen, että arvat menevät hyvin kaupaksi. Vaikka arpojen myynti on ollut vain muutaman päivän käynnissä, niin siitä huolimatta on päästy jo huomattavaan tulokseen myynnissä.

Kokouksia Jyväskylässä.

SKJ-Jyväskylän alue pitää kokouksen Jyväskylän kaupungissa Kunnallistalossa huhtikuun 8 pnä klo 19. Kokous on erikoisesti siksi merkittävä, että mm. järjestömme johtaja Kalsta tulee siellä esiintymään puhujana, joten jyväskyläläisille tarjoutuu taas tilaisuus kuulla hänen selvää selontekoaan uusista aatteista.

Laukaan kirkonkylässä

on myös kokous 8. 4. 34 klo 13 ja esiintyy sielläkin järjestömme johtaja Kalsta paikallisten puhujien lisäksi.

Samoin on kokouksia

Hankasalmen Sk.-talossa 7. 4. 34 klo 18.

Tikkakosken kirjastotalossa maanantaina 9. 4. 34 klo 19.

Kapteeni Kalsta ja paikalliset vartijat puhuvat.

SKJ Turun alue.

Toiminta Turussa on lähtenyt täydellä höyryllä eteenpäin. Uusi sopiva oma huoneusto on hankittu. Kokouksia on suunnittelun alaisena paitsi suurempia yleisiä kokouksia, myöskin pienempiä jäsen- ja junttakokouksia

Toiminta on kaikin puolin vilkastunut ja on ripeässä tahdissa käynnissä, joten sen mukaiset tulokset ovat pian odotettavissa.

Pohjanmaalla vireätä toimintaa.

Vartijat Alfthan, Oljemark ja Jansson Helsingistä ovat edelleen Pohjanmaalla. Heidän työnsä on jo kantanut runsaan sadon. Jäseniä on liittynyt ja aatteemme kannattajajoukko on voimakkaasti noussut.

Kursseja ja uusia suurkokouksia on paraikaa suunnitteilla, joista ilmoitetaan myöhemmin.

Ostkaa SKJ:n arpajaisten arpoja!

Jyväskylän vartijat osoittavat tässä suhteessa hyvää esimerkkiä.

Kivimäki — . . .

(Jatk. siv. 1)

riastakaan löydä yhtään tapausta kansajoukkojen liikehtimisestä, jolle ei, ainakin jälestäpäin, olisi löydetty aivan realista pohjaa ja syytä.

2) Koska kansakunta ei milloinkaan taistele minkään hämärän poliittisen periaatteen, vaan henkisten ja aineellisten etujensa puolesta, niin pitäisi teidän ymmärtää, ettei se tunne välttämättömyyttä uhrata yksilöllistä vapauttaan tällaisen poliittisten periaatteiden ylläpitämiseksi, vaikkapa tämä vapaus luvattaisiin ottaa siltä vain väliaikaisesti. Kansakuntahan näkee, ettette te 5/6 enemmistöllänne eduskunnassa, siis jo tosiallisella diktatuurillanne tässä maassa ole kyenneet sen elinetuja valvomaan muuten kuin puserolailla, voinvientipalkkioilla ym. sellaisilla pisimmän sormen suuhun pistämismenetelmillä. Mitä silloin kansakunta voi odottaa teidän diktatuuriltanne, jonka perimäisenä tarkoituksena ei ole, eikä voi olla muuta kuin pöngittää olevia oloja ja siten pysyttää kansakunnan henkinen ja aineellinen hätä.

3) Tiedätte itsekin hyvin, että diktatuurista eivät ole puhuneet kansalliset liikkeet, vaan juuri laillisuusrintaman parlamenttaarikot, jotka poliittisessa sokeudessaan eivät näe muita valtiomuotoja mahdollisiksi maailmassa kuin joko tämän meillä voimassa olevan parlamenttaarisen demokratian tai — diktatuurin, ja jotka ovat jokaiseen nykyisen valtiotoimintamme arvosteluun vastanneet kiljunnalla: diktatuuria! ja jokaiseen nykyisen talousjärjestelmän arvosteluun huudolla: kommunismia!

Kansalliset liikkeet työskentelevät demokratian pohjalla ja heidän yrityksensä poistaa demokratian virheitä on todellista "demokratian itsepuolustusta". Edelleen te väitätte, että edustamamme *johtajaperiaate* on — diktatuuria. Ja kumminkin itsekin tiedätte, että diktatuuri on täysin ilman vastuuvelvollisuutta, kun taas johtajaperiaatteessa on johtajan vastuunalaisuus tämän periaatteen oleellisin osa. Tässä on jo yksi eroavaisuus, jonka huomiotta jättäminen jo todistaa, ettette ole mitään valtiomiehiä ja kansanjohtajia.

Kerta kaikkiaan: laillisuusdiktatuurin te voitte tänne perustaa ja saattaa siten nykyisen kansanedustuslaitoksen, eduskunnan toimettomaksi, sillä eduskunnan n.s. arvovalta ei ole siihen suurempana esteenä kuin menneen talven lumi. Mutta jos se diktatuurinne tekee kansakunnan elinkysymyksien eteen yhtäpaljon kuin eduskunta, se on: ei mitään, niin se ei tule pysymään pystyssä muuta kuin hetken, ja silloin, koska kansakunta ei ole mi-

ta meillä on ollut jo siksi kauan kokeiluaikaa, että olisi jo pitänyt näkevälle käydä selväksi, että nykyinen järjestelmä ei voi enää auttaa kansaa eikä toteuttaa sen tahtoa. Henkilö, joka tätä ei näe, on sokea, eikä myöskään parhaammalla tahdollakaan voi palvella kansanvaltaa eikä täyttää niitä ehtoja, mitkä liittyvät kansan luottamukseen.

Luonnollisesti ei paljas järjestelmän muutos saa parannusta aikaan, vaan siihen tarvitaan miehet, jotka ovat kokonaan uuden aatteen elähyttämiä ja kasvattamia.

Sokeankin kanan . .

(Jatk. siv. 1.)

Euroopassa on jo kaksi valtakuntaa, nimittäin Italia ja Saksa, jotka eivät ole jääneet kädet ristissä katselemaan ei maailman pulan aiheutuksia eikä talouselämän järkiperäistymistä. Niissä maissa ovat juuri työväen suuret rivit heränneet uuteen elämään. Ovat ajaneet entiset pomonsa osaksi maanpakoon ja ryhtyneet tarmokkaasti taistelemaan noita kumpaakin edellä mainittua työttömyyden aiheuttajaa vastaan, sekä taistelussaan onnistuneet. Onko ihme jos sos.-dem., jotka ennen ovat halunneet taistella esim. saksalaisen työmiehen puolesta, nyt taistelevat niitä vastaan, kun ne eivät enää viitsikkään odottaa romahdusta, vaan ryhtyivät tositeolla olojaan parantamaan.

Yksi sos.-dem. paras tunnustus lienee tuon asiantuntijan seuraava lausunto:

»Me Ruotsin sosdemokraatit olemme valmiit toimimaan yhdessä yksityiskapitalistisen yhteiskunnan kanssa.»

Jos joku ei aikaisemmin ole uskonut, että sos.-demot ovat itsekkään yksityiskapitalistisen yhteiskunnan renkejä, niin nyt sopii se asiantuntijan lausunnosta todeta. Onko sitten ihme jos työttömyydelle ei löydy muuta ratkaisua kuin hätäaputyöt.

Lopuksi kuitenkin tulee parasta. Tätä menoa eläen tullaan kuulema:

»luokattomaan sosialistiseen yhteiskuntaan.»

Varmasti tullaankin sellaiseen, luokattomaan yhteiskuntaan kuin nyt vallitsee Venäjällä, mutta sosiaalisuus on sieltä kaukana. Sopii asiaa kysyä sellaisilta, jotka ovat menneet Venäjälle työnhakuun ja onnistuneet karkaamaan takaisin Suomeen.

Italia ja Saksa ovat myöskin siirtyneet luokattomaan yhteiskuntaan, mutta samalla toteuttavat sosiaalista oikeutta ammattiryhmien toiminnan kautta. Se on ollut mahdollista työväen heräämisen kautta. Se on poistanut Italiassa kokonaan työttömyyden ja Saksassa lyhyessä ajassa kytkenyt 2,700,000 työtöntä kansakunnan talouselämän jäsenyyteen.

Suomalainen työmies. Elä odota kädet ristissä romahdusta, vaan nouse luomaan uutta huomenta, seuraa tarkaten SKJ:n herätyshuutoja.

kään pankkilaitos, jossa sen konkurssiin vieneet johtajat siirretään vastuuvelvollisuudesta vapautuneina lihaville virkapaikoille, niin tällaisia diktatuuri-pankkiherroja tullaan "viiltämään syvemmälti, kuin osataan etukäteen olettakaan".

Pinneberg – rikas . .

(Jatk. siv. 1.)

lohduttelee eversti, uskotteko siihen?

— Kyllä siihen on enää vaikea uskoa, murahtaa nuori mies. Ja tarttuen kaulaliinassaan olevaan merkkiin hän äkkiä jatkaa: Ei niin kauan kuin nykyinen yhteiskuntajärjestys on voimassa. Mutta kun tämä aate voittaa, niin olotkin paranevat.

Reportterin mieleen juolahtaa lause 'nälkä on pahin kommunisti'. Uskotaan, että kunhan järjestelmää vain muutetaan, niin kurjuuskin voidaan poistaa maailmasta. Sama näyttää olevan asianlaita, kantoipa asianomainen sitten punaista, ruskeaa tai mustaa puseroa.

— Onhan niitä hyviä ihmisiä sentään vielä olemassa, jatkaa eversti.

— On kyllä muutamia, mutta ne muutamat hyvät ihmiset taitavat olla jo ennestään kaikki ylikuormitettuja.»

»Mutta kun tämä aate voittaa, niin olotkin paranevat.»

Me kohotamme hattua näitten sanojen lausujalle. Helsingin Sanomain reportteri sanoillaan »nälkä on pahin kommunisti» vastoin parempaa tietoaan tahtoo tehdä hänestä kommunistin. Lehden toimittaja ei kestänyt sitä voimaa, mitä kuvastui puutteessa olevan puseromiehen sanoissa ja siinä varmassa uskossa, millä aate esitettiin. Ei uskaltanut Helsingin Sanomat lähes 3 palstan pituiseen kirjoitukseen sisällyttää ja julkisuudessa tunnustaa, että kysymyksessä oleva henkilö ja perhe olivat hakaristin kasvatteja.

Kaikessa kurjuudessa, nälän, puutteen, työttömyyden keskellä mies ja vaimo elättivät aatetta, joka antoi heille voimaa ajatella eteenpäin. Vaikka tulevaisuus oli inhimillisesti katsoen suorastaan olematon, sittenkin iti SKJ-aate, kasvoi ja varttui. Se antoi miehelle vuorenvarman uskon tulevaisuuteen, jonka hyvyydestä hän mahdollisesti ei pääse iloitsemaan, mutta uudelle nousevalle polvelle se takaa elämän ja hyvinvoinnin.

Eiköhän olisi syytä vieraankin tutustua aatteeseen, joka tällaisen uskon saa aikaan. Helsingin Sanomat eivät näy tuntevan tarvetta siihen.

Te arvovaltaiset, jotka pidätte tilanteen hyvänä, Teillä on työttömyys melkein olemattomiin vähentynyt, rahataloutenne on korjaantunut, pankkinne pullistuvat rahojen painosta, luottamus on palannut, puute ja kurjuus on olemattomissa ja se vähä, mikä vielä sitä on jäljellä, sen hoitavat Teidän pelastusarmeijanne, y.m. avustusjärjestönne sekä henkilöt, jotka laputtavat ulkoovensa ja sanovat »auttavansa kirkon kautta», Teillä olisi joskus syytä tehdä selvää itsellenne Helsingin Sanomain kuvaamasta **Pinnebergistä, joka nälän ja kurjuudenkin keskellä on sittenkin — rikas ja varma aatteestaan.**

Oletteko te sitä?

Suuri määrä arvokkaita voittoja

odottaa onnellista voittajaansa SKJ:n arpajaisissa. — Asiat ovat nyt kehittyneet jo niin pitkälle, että arpoja on enää saatavissa vain rajoitettu määrä ja niistäkin kuulema tyhjät arvat ovat melkein lopussa joten markan sijoitus näihin arpoihin on huonompi onnisellekin jokseenkin varmaa tuloa. — Jokainen numeroitu arpa voittaa varmasti ja jokaisen voiton saa heti periä SKJ:n arpajaistoimistosta Ratakatu 1 A. puh. 33 156. Arvan hinta vain yksi markka ja arpoja saatavana SKJ:n Arpajaistoimistosta sekä useammilta SKJ:n jäseniltä. Kiirehtikää sijoittamaan markkanne oikein.

PERUSAJATUS 4.

Valtakunnan ehdottomana velvollisuutena on huolehtia Suomen kansalaisten toimeentulomahdollisuuksien turvaamisesta ja näitten jatkuvasta kehittämisestä terveiden kehityslakien pohjalla. Työttömyys ja sen aiheuttama hätä eivät saa esiintyä maassa, jolla on suunnattomat edellytykset hyvinvointiin.

Valtiomme lainaa.

Eduskunnalle on jätetty esitys noin 75 milj. markan ulkomaisen lainan ottamisesta, eräiden puhelinlaitteiden haltuunottoa varten. Tuntuu suorastaan omituiselta tällaisen esityksen antaminen, kun tietää, että Suomen Pankisssa on ulkomaan valuuttoja toistatuhatta miljoonaa ja muitten suurpankkiemme kassoissa makaa toimettomana useita satoja miljoonia markkoja. Ei tällä esityksellä näytä ainakaan Suomen kansan parasta katsottavan, jos sitten jotkut yksilöt tästä hyötyvät, on se eri asia, ja kuitenkin olemme varmat, että eduskuntamme tämänkin esityksen ilman muuta hyväksyy tyydytyksellä, että meillon on vielä ulkomailla luottoa, t.s. juutalaispankkiirit meihin luottavat. Emme malta olla ottamatta tähän otetta »Siionin Viisaitten» salaisista pöytäkirjoista, koskeva valtion lainoja ja joka kuuluu:

»Jokainen laina todistaa valtion heikkoutta ja ymmärtämättömyyttä omiin oikeuksiinsa nähden. Lainat uhkaavat kuin Damokleen-miekka hallitsijoita, jotka sen sijaan, että ottaisivat alamaisiltaan tilapäisiä veroja, ojentavat kätensä meidän puoleemme ja pyytävät almuja pankkiireiltamme. Ulkomaiset lainat ovat iilimatoja, joita ei voi irroittaa millään tavalla valtioruumiista, ennenkuin ne putoavat itsestään tai valtio itse viskaa ne pois. Mutta goojim-valtiot eivät irroita niitä, vaan panevat yhä uusia lisää, niin että ne ehdottomasti joutuvat perikatoon omista suonenikuista. Laina — se on valtion hyväksymä vekseli, jossa se sitoutuu maksamaan määrätyn prosentin lainatun pääoman suuruuden mukaan. Jos lainasta maksetaan 5 %, niin valtio maksaa tarpeettomasti 20 vuodessa koko lainan suuruisen korkomäärän ja maksamaton velka pysyy kuitenkin aina yhtä suurena. Tästä laskelmasta näkyy selvästi, että valtio yleisiä veroja ottaessaan pusertaa viimeiset rovot veronmaksajaparoilta, tyydyttääkseen ulkomaiset kapitalistit, joilta se on ottanut lainoja, sen sijaan, että se kokoisi nämä rovot omiin tarpeisiinsa, maksamatta sen lisäksi korkoa.

Niin kauan kuin lainat olivat kotimaisia, siirsivät goojit (ei juutalaiset) vain rahat köyhän taskuista rikkaan taskuihin, mutta kun me lahjoimme heidät, kuten oli välttämätöntä, siirtämään lainat ulkomaisille markkinoille, virtasivat kaikkien valtioiden rikkaudet meidän rahastoihimme ja kaikki goojit rupesivat maksamaan meille veroa, kuten alamaiset.»

Vieläkö selvemmin täytyy sanoa, jotta ymmärrettäisiin, kuinka kevytmielistä on lähteä uusia ulkomaisia lainoja ottamaan. Kyllä se riittää, kun saamme jo maksaa yli 600 milj. markkaa vuodessa korkoja kansainvälisille juutalaisille, vai tarkoittaako hallitus, että juutalaisten kynnet on saatava yhä tiukempaan kansamme niskaan.

Outo vierailu.

Kuten sanomalehtiuutiset ovat tienneet kertoa, on maahamme saapunut juutalainen tohtori *J. Hoffman* Parisista luennoimaan sionismista ja Palestiinasta. Uutiset ovat myöskin tienneet kertoa, että hän on tunnettu sionistien johtaja.

Siinä, että joku tulee tänne luennoimaan juutalaisille tai muillekin, jotka mahdollisesti haluavat, sionismista ja Palestiinasta, ei ole erikoisempaa ihmettelemistä. Mutta kun uutiset ovat tienneet, että tuskin tämä juutalaistohtori on pessyt vieraat tomut itsestään, kun hän jo johdetaan tasavaltamme herra presidentin luo. Tämä on jotain oudoksuttavaa. Tämä seikka myös selvittänee, ettei matkan tarkoituksena ollut paljas valistustehtävä. Emme myöskään tahtoisi uskoa, eteikö meidän presidenttimme olisi voinut tarvittaessa saada lisätietoa Palestiinasta ja sionismista kansalliseltakin taholta. Tämän käynnin ei tietenkään tarvitse olla muuta kuin pelkkä kohteliaisuuskäynti, mutta jo sellaisenaankin se aukoo juutalaistohtorille helpommin ovet muualle, jossa suoritetaan matkan varsinainen tarkoitusperä ja myöskin hänen vaikutuksensa tehoaa paremmin, kun ensin on suoritettu käynti tasavallan päämiehen luona.

Tohtori Hoffmannin matkan vaikutus enemmän kuin tarkoituskaan ei paljastune aivan heti, me saanemme sen seuraukset nähdä vasta jonkun ajan kuluttua. Eräillä visseillä piireillä on ollut kiire näinä päivinä.

Tämä käynti presidentin luona osoittaa, mitenkä häikäilemättömästi järjestelmän miehet menettelevät. He eivät häpeä johtaa meidän kunnioitettavan presidenttiäkään harhaan ja mikä pahinta, he eivät häpeä liata presidenttimme kunniakasta nimeä. Kun myöhemmin juonet paljastuvat, juutalaistohtorin tehtävä maassamme selviää, niin tuskin voitanee estää sitä, että historian lehdille kirjoitetaan, että tällainenkin herra johdettiin heti maahan tultuaan vieraskäynnille tasavallan presidentin luo.

Huomattavana yhteensattumana voidaan mainita, että paraikaa esitetään Kansallisteatterissa juutalaista kappaletta, jonka ohjauksessa on 3 juutalaista ollut avustamassa, jotta kappaleen esityksen teho ja juutalaisuuden vaikutus saataisiin mahdollisimman voimakkaaksi.

Ollaan jo ehditty niin pitkälle, että valtion avustuksen turvin toimiva Kansallisteatteri on todettu juutalaisuuden palvelijaksi. Tarvitaanko vielä selvempiä todistuksia, mihin suuntaan kehitys on kulkemassa.

— **Mämmin ystäville** tahtoisimme ilmoittaa, että Oy. K. G. Salmisen leipomosta Albertink. 20, puh. 35 738 ja Hietalahden Halli 81 saa hyvää mämmiä. Olemme itse jo maistaneet sitä

— **Eino Mannisen Räätälinliikettä** suositellaan yleisölle. Halvat hinnat, ensiluokan työ ja edulliset vähittäismaksuehdot. Jokaisen, joka todella haluaa aistikkaan puvun, sopii tilata se juuri Räätäliliike Manniselta Agricoank. 13. Viittaamme ilmoitukseen.

Juntan päältä nähtyä . . .

(Jatk. siv. 1)

keroittavat toisinajattelevia, »ja on aivan oikein, etä valtiovalta estää tällaiset kiihoitavat näkyväiset tunnusmerkit«. Ja edelleen: «Demokraattisen yhteiskunnan rauhallisen menestyksen vuoksi täytyy valtiovallan siinä mielessä diktatuuria harjoittaa, ettei puolue-elämä saa esiintyä sellaisissa muodoissa, joka särkee kokonaisuuden.» Siinähän sitä Kallepoika taas lasketteli; tutkitaanpa vähän. Olemme aina väittäneet, että puseroita pelätään ja Kalle sen luiskautti esille. Ne ärsyttävät ja katkeroittavat ja — peloittavat.

Hallituksen pitää myös harjoittaa diktatuuria. Vai niin, vai siihen pyritään. Mutta annas olla, jos joku ryhmä alkaa ajaa koko kansan etua on se tiktatuuria, mutta omat pahat teot kääritään salaperäisyyden huntuun. Kiitoksia Kalle paljastuksista. Nyt me jo tiedämme, minne tähtää pääministeri sanoillaan «tarpeentullen viillettävä syvemmältikin kuin edeltäkäsin oletetaan«.

Antaa tulla vain. Tämän kansan sielu on niin jo raadeltu, että ei ne tunnu enään sellaiset viillokset, mitä haudanpartaalla olevat puolueet pystyvät tekemään.

Puserot voitte ottaa. Riisukaa meidät vaikka alasti. Jos lapsemme erehtyvät kantamaan jotain erikoista pukua, niin meidät saa viedä linnaan! Ja sinne menemmekin ilomielin, koska meidän ei enää tarvitse laittaa yllemme raitaista, yhdenmukaista pukua, vaan saamme olla vaikkapa rohtimisessa mekossa tai vaikkapa hännystakissa. Lisää lakeja vain niinkauan kuin on puuhakkaat papat remmissä, kyllä niitä vielä sopii. Kumpa ei vain tämäkin laki tuottaisi mitään kommelluksia; voipi käydä niinkuin apinan, joka sahasi poikki saman oksan, millä istui. Sillä suurin osa ministereistä ja herroista edustajista on akottuneita miehiä, joilla on jo aikamies poikia. Ja itsensä sisäministeri Puhakan poika kuuluu olevan innokas mustan paidan kantaja. Hellallettas sentään, kuinka ylpeäksi allekirjoittanut tuntisi itsensä, jos me kaksi isää, sisäministeri ja junttajehu joutuisimme vähäksi aikaa tiilenpäitä lukemaan lastemme innokkaan toiminnan tähden. Ja jos vielä sattuisimme olemaan ensimäisiä sijaiskärsimyksen uhreja, voisi ehkä vaatimaton olemuksemme tulla mainittua aikakirjoissa. Emme silti sinne pyri — ei linnaan, eikä aikakirjoihin — mutta jos sattuisi niin käymään, eihän sitä tietä. Joka tapauksessa, katseltakoompa tätä lakia joko culpa theologiaen tai culpa juris prudentiaen kannalta, on Lex Serlachius uutta periaatetta meidän rikoslakiimme, mutta samalla se tulee olemaan alituisena kompastuskivenä itse lainlaatijalle. Muille tavallisille maatiaisille se ei ole mikään kompastuskivi eikä myöskään tuota mitään tuskaa, sillä lainvoimalla me voimme — koska meidät pakoitetaan — luopua vaikkapa taivasosuudestamme; aatteesta emme luovu.

Jäämme jännittyneenä odottamaan uusia rättilakeja; ehkäpä housulaki on seuraava jne. kunnes meidät on kynitty puhtaaksi kuin paistin kukko.

Tällä kertaa aiheetta enempää.

Juntta-Jehu.

Suomen Kansan Järjestö
JÄRJESTÖTOIMISTO ja KANSLIA
Helsinki. Etelä Makasiininkatu 6.

Puhelimet:

Järjestön johtaja, Toimiston päällikkö, Järjestön rahastaja	24 100
Lehtijaosto: kassa, ilmoitukset, tilaukset	34 793
Toimitus	21 456
Arpajaistoimisto	33 156
Työtoimisto	24 100

HELSINGIN PIIRITOIMISTO, E. Makasiininkatu 6. Puh. 24 100
SKJ Helsingin Sörnäisten lukutupa, V linja 14.
Uudenmaan piirikanslia, E. Makasiininkatu 6. Puh. 24 100
Turun aluekanslia, Turku, Rauhank. 8. puh. 3455.
Mäntsälän alue, Mäntsälä. Vuori.
Länsi-Uudenmaan alue, Karjaa. Puh. 1 41
Kuopion aluekanslia, Kuopio. Puijonk. 15. Puh. 991.
Vaasan 1 aluekanslia, Korsholma. opett. Kull.
Vaasan 2 aluekanslia, Vaasa. Vaasanpuistikko. Kerman
Viipurin aluekanslia, Viipuri, Ristimäki, Kaalimaankatu 2. Saarinen.
Jyväskylän alue, Jyväskylä. Emaus. Puh. 12 31
Porvoon aluekanslia, Porvoo, Vesitornink. 34.
Loviisan aluekanslia, Loviisa. Mariank. 7. A.
Hämeenlinnan aluekanslia, Hämeenlinna, Hätilä, Harjula.

Herää Suomi
Suomen Kansan Järjestön pää-äänenkannattaja.

Tilaushinnat:

1/1 v.	35:—
1/2 v.	20:—
1/4 v.	15:—
1 kk.	6:—
Irtonumeron hinta	1:—

Ilmoitushinnat: Palstamm. tekstin jälkeen 1:—, tekstissä 1:20. määrätyllä paikalla 10 % koroitus.

Lehti ilmestyy joka torstai.

Helsinki 1934. Suomal. Kirjall. Seuran Kirjapainon Oy.